

1. Aug. 1842

FAKTA

Dato:

1. Aug. 1842

Sidetal:

Dagbog A, side 49-50

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit Liv, København 1967, s. 91-92; Jesper Svenningsen (red.): Seks år af et liv. Johan Thomas Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne, kunst og kærlighed, København 2018, s. 98-99

TRANSSKRIFTION

1 August

Jeg har idag besøgt Roed¹ og Adam Müller;² tillige var jeg inde i Thorvaldsens Musæum, der vist bliver en deilig Bygning. Nu er Stilladset taget bort og man kan see den smukke Façade, grandios og stærk i sine Forhold, men tillige fiin og ziirlig ved den fine Skraaning Døre og Vinduer har og ved de smukke Linier og som i lette Fremspring hist og her paa Muren. Ja, det lader til: det er mere end Ord hos Bindsbølle,³ hans Kjærlighed til det Brede og Simple. – Hos Roed saa jeg foruden flere Ting ●50● en Copie efter Raphael, fra dennes tidligere Periode; med det er rigtignok noget sælsomt, det Indtryk et saadant Billede gjør. Det er som Uskyldigheden deri skulde sønderknuse al senere kunstlet Kunst. – Hvor det er sørgeligt at see en dygtig Kunstner som Adam Müller i en saa svag Tilstand. Han har Svindsot. Han seer lidende eller dog udtæret ud, hans Bevægelser ere matte og en huul kort Hosten, som hyppig kommer paa ham tyder vel ogsaa derhen. Det er underligt for mig, der har faaet den Tro, han kan ikke længe leve, at høre ham sige: at han vilde sætte de Ord: Fred giver jeg Eder! under en Christus, han har anlagt.⁴ De Ord fik en egen Vægt i hans, den Døendes, Mund. – O, hvor er mit Liv fattigt – fattigt paa Glæde som paa Sorg, fattigt paa Begivenheder, dødt, søvnigt – og det kaldes lykkeligt! Jeg kunde ønske en stor Sorg – en svær Sygdom, ja næsten en Forbrydelse – der kunde kalde tillive mine slumrende Evner, om der er nogen, ja! ti gange hellere vilde jeg have svar Synd paa min Samvittighed end disse tusinde Svagheds og Dorskheds-Overtrædelser. Den kunde jeg udsone, disse gjentager sig altid og fører mig langsomt, men sikkert, bestandig eet Skridt længer frem paa Veien "ad Helved til!"

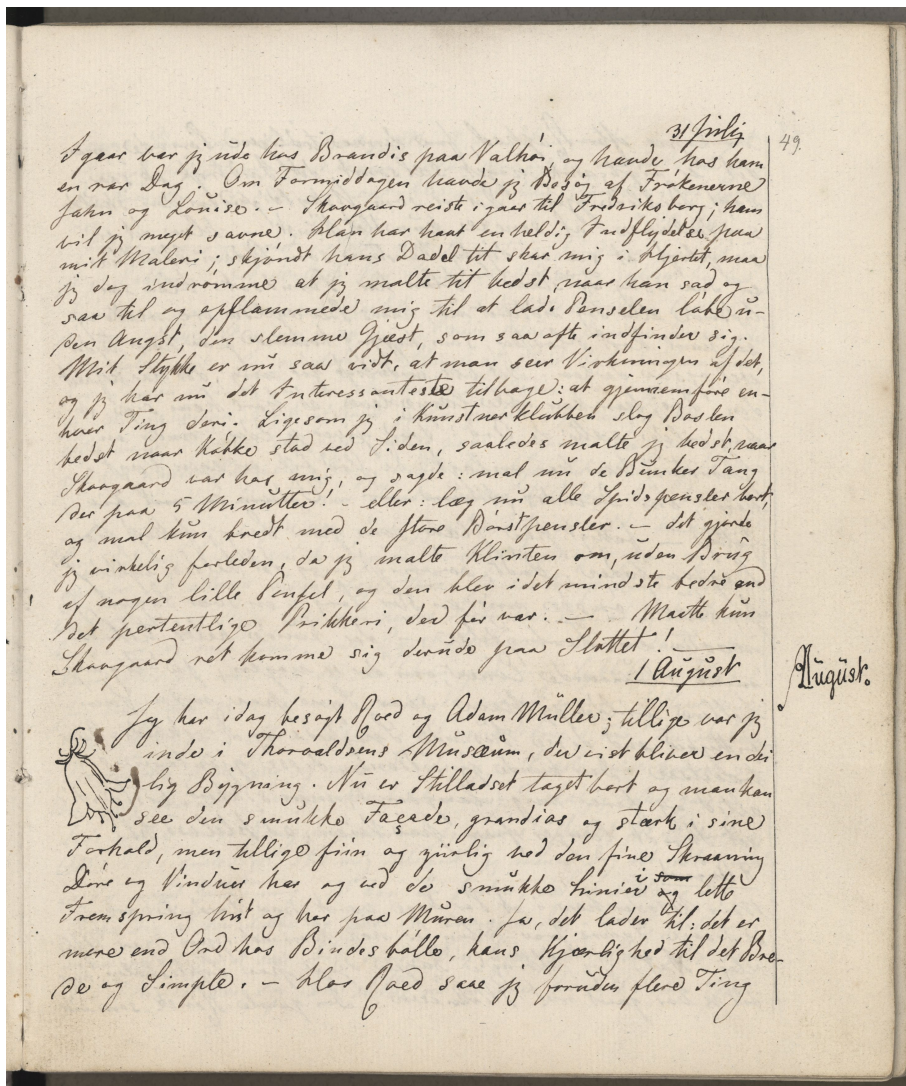
---

¹ Maleren Jørgen Roed (1808-1888).

² Maleren Adam Müller (1811-1844) var i 1842 grundet alvorlig sygdom vendt hjem før tid fra et ophold i Italien.

³ Arkitekten Gottlieb Bindsbøll (1800-1856), som tegnede Thorvaldsens Museums bygning.

⁴ Altertavle til Nørre Vinge Kirke.

31 Juli 49
 Igaar var jeg inde hos Brandis paa Valko, og havde hos ham
 en rar Dag. Om Formiddagen havde jeg Besøg af Frøkenne
 John og Louise. - Thaagaard reiste ogsaa til Frederiksberg; han
 vil jeg meget savne. Blav har haft en heldig Færdlykke paa
 mit Maleri; skjøndt hans Dadel tit ser mig i Hjertet, naar
 jeg dog indrommer at jeg malte tit bedst, naar han sad og
 saa til og aflammede mig til at lade Bamselen løbe i
 sin Angst, den slemme Gjest, som saa ofte indfinder sig.
 Mit Stykke er nu saa vist, at man ser Viskningen af det,
 og jeg har nu det Interessante tilbage: at gjenneføre en
 hver Ting den. Ligesom jeg i Kunstværklichkeit slog Bosten
 bedst naar Kikke stod ved Siden, saaledes malte jeg bedst, naar
 Thaagaard var hos mig, og sagde: mal nu de Børns Ting
 der paa 5 Minutter. - eller: lag nu alle Spidspenstler bort,
 og mal kun bedst med de store Rindpenstler. - det gjorde
 jeg enkeltig foredem, da jeg malte Kisten om, uden Børn
 og nogen lille Pøffel, og den blev i det mindste bedre end
 det preteentlige Prickeri, der for var. - Maatte him
 Thaagaard ret komme sig derude paa Slottet!

1 August August.

Jeg har idag besøgt Noed og Adam Müller; tillige var jeg
 inde i Thorvaldsens Museum, der vist bliver en del
 by Bygning. Nu er Skildret taget bort og man kan
 see den smukke Facade, grandias og stærk i sine
 Forhold, men tillige fin og yndelig ved den fine Skraaning
 Line og Vindues her og ved de smukke Liniar og lette
 Frem spring hint og her paa Muren. Ja, det lader til, det er
 mere end end hos Bindis halle, hans Kjønbeg ved til det Bore
 de og Simple. - Her Naed see jeg foruden flere Ting

50
en Copie efter Naphad, fra dennes tidlige Periode, men
det er rigtig nok meget sødt somt, det Indtryk et saar-
sant Billede giver. Det er som Uskyldigheden deri skulde
sænderkennes af senere Kunstet Kunst. - Hvor det er
sorgeligt at see en dygtig Kæmpe som Adam Wankler i
en saa svag Tilstand. Han har Livindsat. Han ser
lidende eller dog indtæret ud, hans Bevægelser ere matte og
en kint kort bløstet, som hyppig kommer fra hans tynde
vel ogsaa derhen. Det var underligt for mig, der har hørt
den Fag, han kan ikke længe leve, at høre ham si: at
han vilde sette de Ord: 'Fred gives jer Edes' under en
Christus, han har anlagt. De Ord fik en egen Vagt i
hans, om Dødens, Mænd. - O, hvor er mit Liv
fættigt - fættigt fra Glæde som fra Sorg, fættigt fra
Begjærhed, dædt, søvnløst - og det kaldes lykkeligt!
Hj kunne ønske mig en stor Sorg - en svær Sygdom, ja
næsten en Forbrødelser - der kunne helde til hvide
mine slumrende Døner, om det er nogen, ja! de gamle
hellere vilde jeg have svær Sygdom fra min Døner-
littighed end disse tresindes Svagheds og Dønskheds-Oner
trødelser. Den kunde jeg især, disse gjentager sig
altid og fjerner mig langsomt, men sikkert, bestandig
et Skridt længer fra mig, ad helvedes til!

8 August

Min Moder har i et Par Dage været fra Frederiks værk, for
at besøge Faders Grav. Hun er nok kommet igjen i gaar Aften
eller i Nat. Hver tilbragte Dagen igennem fra Lippelskolen, hvor
til jeg var gaaet med Mathiesen. Den gamle Nink, som er